

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce, działając na zasadzie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) oraz art. 157 § 1 w związku z art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), w składzie orzekającym:

Przewodniczący – Robert Zaorski (sprawozdawca)
Członkowie: - Bogdan Zalewski
 - Danuta Janiszewska-Kielak
Protokolant - Łukasz Nadolny

po rozpatrzeniu, w dniu 19 października 2015 r., wniosku Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie o stwierdzenie nieważności wydanej przez Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka decyzji z dnia 21 lutego 2011 r., nr ITS-7644-1/11 w przedmiocie wydania zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt

postanawia

na podstawie na podstawie art. 31 § 2 w związku z art. 5 § 2 pkt 5, art. 31 § 1 i § 3, art. 124, art. 127 § 3, art. 141, art. 144, Kodeksu postępowania administracyjnego

odmówić wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności wydanej przez Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka decyzji z dnia 21 lutego 2011 r., nr ITS-7644-1/11 w przedmiocie wydania zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia z dnia 21 lutego 2011 r. o nr ITS-7644-1/11 Burmistrz Miasta Ostrów Mazowiecka zezwolił Sławomirowi Suchcie na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie miasta Ostrów Mazowiecka oraz na prowadzenie Schroniska dla Bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bąkówka w Ostrowi Mazowieckiej. W treści decyzji wskazano, że uprawniony przy prowadzeniu działalności objętej zezwoleniem jest obowiązany jest m.in. do przestrzegania przepisów uchwały Rady Miejskiej w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Ostrów Mazowiecka, odławiania bezdomnych zwierząt na terenie miasta Ostrów Mazowiecka, transportowania ich do schroniska dla bezdomnych zwierząt i utrzymywania ich w schronisku zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zwierząt, trwałego znakowania psów przyjmowanych do schroniska odłowionych na terenie miasta Ostrów Mazowiecka (wszczepianie mikroprocesorów) czy też prowadzenia pełnej ewidencji zwierząt przyjmowanych, przebywających oraz wydanych ze schroniska.

W dniu 23 września br. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce wpłynął, przekazany za pośrednictwem organu I instancji, wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, przy ul. 11 Listopada 29 o stwierdzenie nieważności wskazanej powyżej decyzji z powodu wydania jej z rażącym naruszeniem prawa – brak wymaganego prawem określenia obszaru działalności „prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt”. Swój wniosek Stowarzyszenie uzasadnia swoimi celami statutowymi, jakimi są działania na rzecz humanitarnego traktowania

zwierząt, ich poszanowania i zapewnienia im opieki oraz kształtowania wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt. Cele te Stowarzyszenie realizuje poprzez zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie, niesienie im pomocy oraz sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Ponadto, ustawa o ochronie zwierząt wskazuje rolę organizacji społecznych o statutowym celu ochrony zwierząt w nadzorze i współdziałaniu z organami administracji państwowej, opiniowaniu uchwał rad gminy, a także w ujawnianiu przestępstw i wykroczeń popełnianych na zwierzętach oraz wykonywaniu praw pokrzywdzonego w postępowaniu karnym. Wniosek Stowarzyszenia dotyczy z kolei decyzji organu gminy, regulującej postępowanie z bezdomnymi zwierzętami. Materia ta bezpośrednio związana jest z celami statutowymi wnioskodawcy.

Stowarzyszenie wskazuje, iż eliminowanie rozstrzygnięć rażąco naruszających prawo zawsze leży w interesie społecznym, co wynika wprost z konstytucyjnej zasady praworządności. Ponadto, interes społeczny ma przemawiać za wszczęciem postępowania, a nie za wydaniem takiej czy innej decyzji kończącej wszczęte postępowanie. Wnioskodawca zauważa, iż rola organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, ich interesu prawnego i interesu społecznego, który reprezentują, jest uznawana w postępowaniach administracyjnych i sądowno-administracyjnych, powołując się przy tym na rozstrzygnięcia SKO w Sieradzu i Krakowie oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W ocenie Stowarzyszenia przedmiotowe zezwolenie wskazuje tylko położenie schroniska dla bezdomnych zwierząt (przy ul. Bakówka w Ostrowi Mazowieckiej), określa więc jedynie miejsce świadczenia usług przez przedsiębiorcę. Tymczasem pominięcie w treści decyzji określenia obszaru działalności schroniska pozostaje w oczywistej sprzeczności z przepisem art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który nakazuje obligatoryjnie zawarcie takiego określenia w zezwoleniu. Ustawa wyraźnie rozróżnia miejsce świadczenia usług od obszaru działalności. Brak określenia „obszaru” powoduje zjawisko nieograniczonego przyjmowania do jednego schroniska zwierząt z wielu gmin i przepełniania schronisk, wbrew względom właściwej opieki nad nimi. Wnioskodawca zauważa, iż ustawa z dnia 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej stanowi zasadę, że zezwolenia na działalność regulowaną uprawniają do wykonywania tej działalności na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony. Wyjątki określone są właśnie w przepisach ustaw odrębnych. Z konstrukcji przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika, iż zarówno wniosek przedsiębiorcy, jak i sama decyzja o zezwoleniu, winny zawierać m.in. określenie „obszaru działalności”. Ustawa nie zawiera co prawda legalnej definicji tego pojęcia, ale w ocenie wnioskodawcy nie ma przeszkód, aby znaczenie tego pojęcia ustalić precyzyjnie w drodze wykładni przepisów prawa. Stowarzyszenie zauważa, iż zadania opieki nad bezdomnymi zwierzętami, ich wyłapywania i umieszczania w schroniskach ustawodawca powierzył gminom. Zezwolenia udzielane są przez organy gminy na podstawie ogłoszonych wcześniej warunków, ustalanych samodzielnie i odrębnie przez każdą gminę w drodze uchwały rady gminy. Brak jednoznacznego przepisu ustawy, sprowadzającego obszar działania schroniska do terytorium właściwej gminy wynikać może z tego, że gminy realizują swoje zadania także w formie porozumień międzygminnych i związków gmin. Stowarzyszenie, w swoim wniosku, dokonało wykładni przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wskazało, iż w treści obecnie obowiązującej ustawy pojęcie „obszaru” używane jest na oznaczenie części gminy, w kontekście ich ewentualnego wyróżnienia. Toteż uznaje finalnie, że pojęcie „obszaru” działalności lub na świadczenie usług ma ustalone znaczenie na gruncie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i dotyczy gminy lub jej określonej części. Jak podkreśla, w praktyce działanie kilku schronisk dla bezdomnych zwierząt na terenie jednej gminy jest w Polsce rzadkością. Regułą jest natomiast brak schronisk i przyjmowanie do jednego zwierząt z wielkiej ilości gmin. Prowadzi to do niezgodnej z prawem praktyki zawierania bezpośrednich umów między gminą a przedsiębiorcą

działającym na terenie innej gminy, co często rodzi patologie na tle odpowiedzialności gmin za „swoje” zwierzęta umieszczane w „obcym” tj. położonym na terenie innej gminy, schronisku. Przyczyną tej patologii jest zatarcie odpowiedzialności nadzorczej gmin z tytułu udzielonego zezwolenia, gdyż gmina wysyłająca zwierzęta do „obcego” schroniska, nie ponosi takiej odpowiedzialności z braku środków nadzoru, natomiast gmina właściwa miejscowo dla schroniska nie chce ponosić i unika odpowiedzialności za los „nie swoich” zwierząt. Błędna interpretacja kwestii obszaru działalności w zezwoleniach dla schronisk dla zwierząt prowadzi do omijania celu, w jakim ta działalność w ogóle została poddana regulacji tj. ochrony nadrzędnego interesu publicznego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce rozpatrując sprawę ustaliło, co następuje:

Stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji administracyjnej jest instytucją procesową umożliwiającą wyeliminowanie z obrotu prawnego rozstrzygnięcia dotkniętego co najmniej jedną z kwalifikowanych wadliwości procesowych, wliczonych enumeratywnie w art. 156 § 1 Kpa. Jest to postępowanie szczególne, stanowiące odstępstwo od zasady stabilności decyzji administracyjnych, dlatego Kodeks postępowania administracyjnego, w powyżej powoływanym przepisie, wyczerpująco wlicza podstawy stwierdzenia nieważności decyzji nie dopuszczając wykładni rozszerzającej. Jednakże w pierwszej kolejności organ właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji jest obowiązany do zbadania, czy wszczęcie takiego postępowania jest w ogóle dopuszczalne. Zgodnie z zapisem art. 157 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu, jednakże wszczęcie tego postępowania wymaga uprzedniej kontroli ze strony organu administracji, czy zachodzą przesłanki formalnoprawne, warunkujące jego dopuszczalność.

Rozpoznając przedmiotową sprawę wskazać należy, iż stosownie do zapisów art. 31 § 1-3 Kodeksu postępowania administracyjnego, organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem wszczęcia postępowania bądź dopuszczenia do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Organ administracji publicznej zaś, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. W takim przypadku organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony. Przy czym zwrócić uwagę należy, iż w przypadku regulacji zawartych w Kpa mowa jest o „organizacjach społecznych” rozumianych jako organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne (art. 5 § 2 pkt 5). W przedmiotowej sprawie Stowarzyszenie wnioskując o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności wydanej przez Burmistrza Miasta Ostrow Mazowiecka decyzji z dnia 21 lutego 2011 r. w przedmiocie wydania Sławomirowi Suchcie zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, znajdującego się przy ul. Bakówka w Ostrowi Mazowieckiej, swoje żądanie opierało właśnie o treść art. 31 § 1 Kpa.

Kolegium pragnie podkreślić, co wynika z powyżej przytoczonych regulacji prawnych, iż uznanie żądania za uzasadnione wymaga łącznego wystąpienia dwóch przesłanek inicjatywy procesowej organizacji społecznej: żądanie jest uzasadnione celami statutowymi tej organizacji; przemawia za tym interes społeczny.

W ramach oceny, czy żądanie organizacji społecznej jest uzasadnione organ musi rozważyć, czy pomiędzy celami statutowymi organizacji, a przedmiotem sprawy administracyjnej zachodzi bezpośredni związek w rozumieniu art. 31 § 1 Kpa. Musi zatem istnieć merytoryczne powiązanie przedmiotu postępowania administracyjnego z celami i zakresem działania (przedmiotem działalności) organizacji społecznej.

Z treści statutu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt (również z załączonego wypisu z KRS) wynika, iż celami Stowarzyszenia są:

- 1) działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienie im opieki,
- 2) kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt,
- 3) działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego.

Stowarzyszenie nieodpłatnie realizuje swoje cele m.in. poprzez: zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie i niesienie im pomocy; współdziałanie z właściwymi instytucjami państwowymi i samorządowymi w ujawnianiu oraz ściganiu przestępstw i wykroczeń dotyczących praw zwierząt; sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym współdziałanie z władzami państwowymi i organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zwierząt; tworzenie schronisk dla zwierząt i prowadzenie ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz działanie na rzecz tworzenia schronisk dla zwierząt i prowadzenie ich w formie zleconej; występowanie z inicjatywą w sprawie wydawania przepisów dotyczących praw zwierząt oraz współuczestniczenie w tworzeniu aktów prawnych z tym związanych i ich opiniowanie (§ 1 i 2 pkt 1, 2, 3, 4, 7 Rozdziału II statutu). Stowarzyszenie prowadzi również działalność odpłatną w zakresie tworzenia schronisk dla zwierząt i prowadzenia ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz w formie zleconej, czy też wylapywania bezpańskich zwierząt (§ 3 Rozdziału II statutu).

Natomiast postępowanie, którego wszczęcia żąda Stowarzyszenie, tyczy się weryfikacji w trybie nadzwyczajnym wydanego innemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Postępowanie w tym zakresie normują zapisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (obecnie t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm., uprzednio t.j. Dz.U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.). W brzmieniu obowiązującym w dacie wydania przez Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka decyzji z 21 lutego 2011 r. generalnie rzecz biorąc stanowiły one, iż na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, czy też prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie takiego zezwolenia winien złożyć wniosek zawierający określone dane, załączyć stosowną dokumentację oraz spełniać stosowne wymagania, które określa w drodze uchwały rada gminy. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia właściwy organ może dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem (vide: art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 3, art. 8 ust. 1, ust. 1a, art. 8a ust. 1 powołanej ustawy).

Powyższe okoliczności wskazują, biorąc pod rozwagę określony zakres działalności Stowarzyszenia oraz przedmiot niniejszej sprawy, iż przesłanka uzasadnienia żądania celami statutowymi (choćby § 2 pkt 3 Rozdziału II statutu) została spełniona.

Jednakże, jak wskazano powyżej, uczestnictwo organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym na prawach strony musi być uzasadnione także interesem społecznym. Obie te przesłanki muszą wystąpić łącznie, zaś niespełnienie chociażby jednej z nich skutkuje odmową realizacji uprawnienia z art. 31 § 1 Kpa. Pojęcie interesu społecznego wymaga indywidualnej oceny w każdej sprawie. Jak podkreślano w orzecznictwie sądowo-administracyjnym samo odwoływanie się do celów statutowych organizacji, nie jest wystarczające do przyjęcia, że interes społeczny w danej sprawie przemawia za podjęciem przez organ działań żądanych przez tę organizację. Przy ustaleniu spełnienia przesłanek warunkujących wszczęcie postępowania administracyjnego dotyczącego praw lub obowiązków osób trzecich nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca, albowiem dopuszczenie innego podmiotu, który nie broni własnego interesu prawnego, zmienia układ praw procesowych strony, przyznając te prawa także innemu podmiotowi (por. wyroki NSA z dnia 5 października

2011 r., sygn.. akt II OSK 1397/10, z dnia 11 kwietnia 2011 r., sygn.. akt II OSK 122/11).

W swoim wniosku Stowarzyszenie żądanie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji udzielającej zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt argumentowało rażąca niezgodnością decyzji z przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 9 ust. 1 pkt 2) – brakiem określenia obszaru działalności „prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt”, co może prowadzić, zdaniem Stowarzyszenia, do niezgodnej z prawem praktyki zawierania bezpośrednich umów między gminą a przedsiębiorcą działającym na terenie innej gminy, w konsekwencji do umieszczania bez dalszej odpowiedzialności gmin zwierząt w „obcym” tj. położonym na terenie innej gminy, schronisku.

W ocenie Kolegium, nie można uznać, że w interesie społecznym jest żądanie przez organizację społeczną wyeliminowania z obrotu prawnego rozstrzygnięcia wyłącznie ze względu na to, że jego zdaniem narusza prawo. Jak podkreślano w orzecznictwie sprawa rozstrzygana w postępowaniu administracyjnym ma przede wszystkim charakter indywidualny, dlatego nie można sztywno pojmować nadrzędności interesu społecznego nad interesem indywidualnym wyrażającym się w prawie strony do żądania załatwienia sprawy w drodze decyzji administracyjnej (art. 61 ust. 1 w związku z art. 28 i art. 104 § 1 Kpa) oraz w ochronie trwałości wydanej decyzji poprzez ograniczenie możliwości jej wzruszenia w ściśle określonych przypadkach (art. 16 w związku z art. 145, art. 154, art. 155 i art. 156 Kpa). W tym kontekście nie można przyjąć, że w każdej sytuacji w interesie społecznym leży uruchamianie trybu nadzwyczajnego postępowania administracyjnego na skutek inicjatywy organizacji społecznej, a co za tym idzie, wkraczanie bez ważnego powodu w sferę indywidualnie ukształtowanych w drodze decyzji praw i obowiązków określonego podmiotu. Wystąpienie z żądaniem wszczęcia postępowania w sprawie zakończonej wydaniem decyzji ostatecznej wymaga wykazania przez organizację społeczną istnienia interesu społecznego odpowiadającego racjonalnie pojmowanej kontroli społecznej nad postępowaniem administracyjnym w sprawach indywidualnych, gdy interes społeczny wyraźnie dominuje nad interesem indywidualnym ukształtowanym w wyniku wydanej decyzji administracyjnej (por. wyrok WSA z dnia 11.06.2015 r., sygn.. akt II SA/Łd 145/15). Upatrywanie interesu społecznego przemawiającego za wszczęciem postępowania w trybie nadzwyczajnym tylko w okoliczności, że decyzji administracyjnej można postawić zarzut naruszenia prawa, jest zdaniem Kolegium nie do zaakceptowania, zwłaszcza że w fazie wszczęcia postępowania nie podlegają badaniu przesłanki istotne w stadium rozpoznawczym, uzasadniające określone rozstrzygnięcie sprawy co do istoty. Wskazać nadto należy, iż w trybie nieważnościowym właściwy w sprawie organ administracji orzeka jako organ kasacyjny i w związku z tym rozstrzyga wyłącznie co do zgodności danego aktu z prawem albo jego nieważności ze skutkiem *ex tunc tzn.* od chwili jego wydania. Nie jest władny rozstrzygać o innych kwestiach dotyczących istoty sprawy, tak jak w zwykłym postępowaniu odwoławczym (np. uchylić w części, orzec w tym zakresie co do istoty, czy też zmienić treść decyzji). Toteż, w ocenie Kolegium, unieważnienie decyzji, której przedmiotem jest prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt byłoby działaniem, mogącym naruszać interes społeczny. Zwrócić uwagę przy tym należy, iż przedsiębiorca Sławomir Suchta prowadzi schronisko od 1996 r. zaś kwestionowana decyzja jest kolejną zezwalającą jej na prowadzenie tego rodzaju działalności. Przy czym Kolegium nie posiada informacji, na takie też nie wskazuje Stowarzyszenie, aby zaistniały jakiegokolwiek nieprawidłowości przy prowadzeniu schroniska, które godziłyby w dobro zwierząt.

Kolegium pragnie również podkreślić, iż udział organizacji społecznej jako podmiotu na prawach strony, nie może służyć realizacji partykularnych interesów samej organizacji społecznej lecz musi odpowiadać wymaganiom racjonalnie pojmowanej kontroli społecznej nad postępowaniem administracyjnym w sprawach

indywidualnych i działaniem w nich organów administracyjnych. Wskazać należy, iż postępowanie, którego wszczęcia żąda Stowarzyszenie, nie jest postępowaniem mającym na celu sprawdzenie czy działalność danego przedsiębiorcy prowadzona jest zgodnie z wymaganiami zezwolenia jak i samego prawa, a w związku z czym czy nie narusza zasad humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im właściwej opieki. Odnosi się do weryfikacji decyzji udzielającej zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w określonym zakresie, której wydanie poprzedzone było przeprowadzeniem postępowania zmierzającego do ustalenia, czy przedsiębiorca spełnia określone przepisami warunki i czy przedłożył wymagane dokumenty. Wskazać należy, iż Stowarzyszenie prócz działań społecznych, podejmowanych na rzecz ochrony zwierząt, prowadzi odpłatną działalność m.in. w zakresie tworzenia schronisk dla zwierząt i prowadzenia ich we własnym zakresie w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz w formie zleconej czy też wylapywania bezpańskich zwierząt, a więc działalność reglamentowana przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zatem, w pewnym sensie prowadzi również działalność konkurencyjną względem przedsiębiorcy działającego w oparciu o zezwolenie – decyzję Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka z dnia 21 lutego 2011 r. Toteż, udział Stowarzyszenia w postępowaniu dotyczącym wydania zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt wskazywać by mógł na realizację partykularnych interesów stowarzyszenia, które może być zainteresowane negatywnym dla strony postępowania rozstrzygnięciem ze względu na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w tym samym co strona zakresie. Toteż udział Stowarzyszenia w postępowaniu administracyjnym dotyczącym uprawnień innego konkurencyjnego podmiotu jest sprzeczny z pojęciem interesu społecznego, o którym mówi art. 31 § 1 Kpa.

Reasumując, zdaniem Kolegium, po stronie Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie brak jest interesu społecznego, którego równoczesne spełnienie jest konieczne do skuteczności żądania wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności wydanej przez Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka decyzji z dnia 21 lutego 2011 r., nr ITS-7644-1/11 w przedmiocie wydania zezwolenia na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Od powyższego postanowienia nie przysługuje zażalenie.

Jednakże strona niezadowolona z niniejszego rozstrzygnięcia, może zwrócić się do tut. Kolegium z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.

Przewodniczący
Składu Orzekającego: Robert Zanrski

Członkowie: Danuta Jajszewska-Kielak

Bogdan Zalewski

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
2. Sławomir Suchta, ul. Szkolna 20 Ugniewo, 07-300 Ostrów Mazowiecka
3. Burmistrz Miasta Ostrów Mazowiecka, ul. 3 Maja 66, 07-300 Ostrów Mazowiecka
4. a/a.